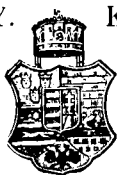

MAGY. KIR.

SZABADALMI HIVATAL

SZABADALMI LEIRÁS

30331. szám.

XV/e. OSZTÁLY.

Eljárás kotrásoknál a kikotort anyag elszállítására.

WEISSHUHN KÁROLY GYÁROS TROPPOUBAN.

A szabadalom bejelentésének napja 1903 december hó 12-ike.

A találmány tárgya egy eljárás, mely kotrásoknál a kikotort anyag elszállítására használható és a folyam- vagy csatornameder megfelelő kimélyítése mellett nemcsak azt teszi lehetővé, hogy a fölemelt hordalékot könnyen és olcsón szállítsuk el tetszőleges távolságra, hanem ezenkívül a mederfenék állandósítását és biztosítását is lehetővé teszi.

A kikotort anyag elszállítására használt eddigi eljárásoknak az a hátránya, hogy az anyagot távolabb fekvő lerakóhelyekre szállítani nem lehet, mert ezt az amúgy is tetemes szállítási költségek túlságos növekedése még akkor is meggátolja, mikor a partalakulás okozta nehézségeket legyőzni sikerül.

A találmány tárgyát képező eljárás szerint a kotróhajó által kikotort és fölemelt hordalék elszállítása céljából a kotrást nemcsak ama mélységig végezzük, a meddig eddig szokásos és a meddig a kellő keresztmetszvény létesítése céljából végezni kellene, hanem a szelvényt egy bizonyos, a kiemelt anyag minemőségétől függő nagyobb mélységig kotratjuk ki.

A kikotort anyagot azután magán a kotróhajón alkalmas osztályozó berendezés (szitahenger, rosta, lyuggatott bádógok

stb.) segítségével finom és durva anyagra osztjuk szét, az esetleg kiemelt agyagdarabokat pedig előzetesen megfelelően fölaprózzuk.

Az ekként termelt finomabb anyagot — melynek mennyisége a durvább anyagénál tetemesen nagyobb — a durvább anyagtól megtisztítva, megfelelő lejtősségű csatornába öntjük, melyben azt víz hozzávezetése mellett a tetszőleges távolságban fekvő lerakó helyre mosatjuk. Itt a szilárd anyag leülepedik, a víz pedig elfolyik.

A finomabb anyagtól elválasztott durvább anyagot a kotróhajó két úszótestek között, vagy a hajó mögött vagy mellett a folyónak vagy csatornának ebből a célból már mélyebbre kiemelt szakaszba öntjük vissza, úgy hogy az anyag ezt a szakaszt a kellő szelvényig föltölti, egyben pedig a mederfeneket is biztosítja, a nélkül, hogy erre a célra külön anyagot kellene fölhasználni.

SZABADALMI IGÉNY.

Eljárás kotrásoknál a kikotort anyag elszállítására, az által jellemezve, hogy a kivánt szelvény mélységénél mélyebbre kotrunk, a kiemelt anyagot finomabb és durvább anyagra osztjuk, az utóbbit

a kotrás helyén a mélyebben kikotort szakaszokba visszaöntjük, hogy a szelvényt a kellő mélységig föltöltsük és a

mederfeneket biztosítsuk, a finomabb anyagot pedig egy csatornán vízzel a lerakási helyig úsztatjuk.